

Από τον Εσπερινό στον Άγιο Χαραλάμπο Ιλισίων

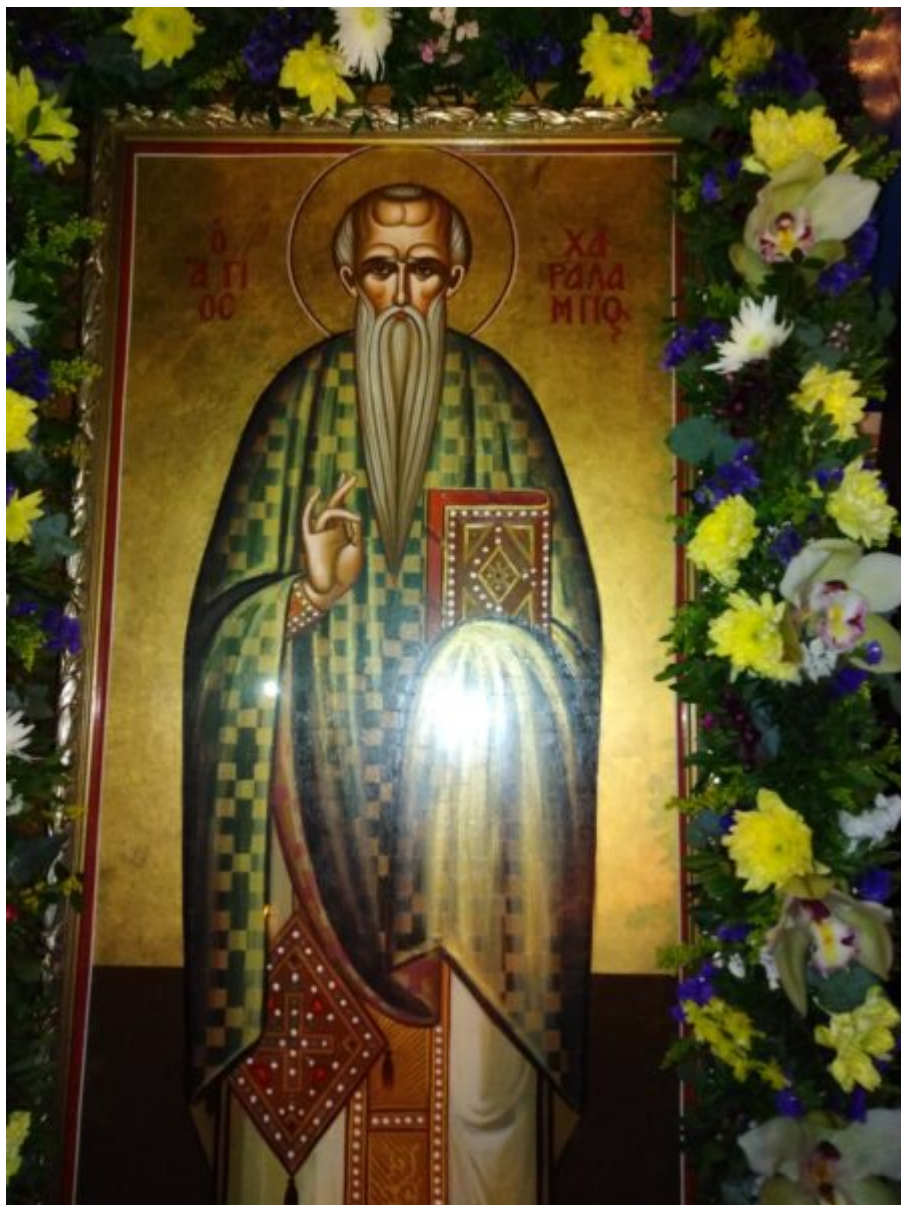
/ [Ενορίες](#)



Με την προσήκουσα ιεροπρέπεια, βαθιά κατάνυξη, αλλά και την καταιγιστική παρουσία του λαού του 7-ου Διαμερίσματος, αλλά και πλήθους άλλων αθηναίων, που συνέρευσαν από τα παρακείμενα διαμερίσματα, εορτάστηκε σήμερα Κυριακή 9 Φεβρουαρίου 2020, στον περικαλλή ομώνυμο ναό των Ιλισίων, η μνήμη του κορυφαίου μάρτυρα της χριστιανοσύνης Αγίου Χαραλάμπους, ή Αγίου Χαραλάμπη, όπως απεκαλείτο. Του πάνσεπτου ιερέως της Μαγνησίας, που με την απαρασάλευτη χριστιανική πίστη του, τον ενάρετο βίο του και το αδαμάντινο κοινωνικό ήθος του, άφησε ανέξάλειπτο το στίγμα του στα ορθόδοξα δρώμενα. Κατέλαμπε έτσι στα Ιλίσια, ο επιβλητικός ναός του Αγίου Χαραλάμπους, από τον σημαιοστολισμό των χρυσοπόρφυρων αετών του Βυζαντίου, αλλά και την γαλανόλευκη, καταδεικνύοντας την αδιαίρετη σχέση του ελληνικού λαού, με την τιμαφή του μήτρα την ορθοδοξία. Ενώ διάστικτη ήταν η ατμόσφαιρα από τον

άχραντο λυρισμό των πιστών, αλλά και τον κατανυκτικό χαρακτήρα της ιερής ημέρας.

Κατά την ορθόδοξη παράδοση, ο Άγιος Χαράλαμπος, έζησε την περίοδο που αυτοκράτορας ήταν ο μεγάλος διώκτης των χριστιανών Σεπτίμιος Σεβήρος και παρέδωσε το πνεύμα του σε ηλικία 113 ετών, το 198 μ.Χ. Ο λαμπρός μάρτυς της ορθοδοξίας άγιος Χαραλάμπης, ήταν παππάς στην Μαγνησία της Μικράς Ασίας. Κήρυττε διαρκώς την αρετή, και την προσήλωση στην Χριστιανική πίστη. Το κήρυγμα του Αγίου Χαραλάμπους όμως εξόργιζε τους διοικητικούς παράγοντες της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας και έτσι όταν ο Σεβήρος ξεκίνησε τους διωγμούς κατά των Χριστιανών, ο έπαρχος Λουκιανός διέταξε τη σύλληψη και την δίκη του αγίου επειδή ήταν χριστιανός. Ο έπαρχος αξίωσε απο τον Χαράλαμπο, να αποκηρύξει τον Χριστό και να προσκυνήσει τα είδωλα. Μα ο άγιος ακλόνητος, δεν πτοήθηκε. Είπε στον Λουκιανό, πως ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός, ο βασιλεύς των ουρανών και πως χαρίζει σε όσους τον προσκυνούν την αιώνια ζωή, σε αντιδιαστολή με τους θεούς των Ρωμαίων, που αποτελούσαν άψυχα είδωλα. Ακόμα ο άγιος πρόσθεσε στους διώκτες του, πως με την επίκληση και μόνο του ονόματος του Χριστού, εξαφανίζεται ο δαίμονας των ειδώλων και αποθεραπεύονται οι ανίατες ασθένειες.



Το ορθόδοξο σθένος και η πίστη του Χαραλάμπους, εξόργισαν τον Λουκιανό. Έδωσε εντολή να βγάλουν τα ιερατικά άμφια του αγίου και να γδάρουν το δέρμα του. Την ώρα που βασάνιζαν τον άγιο, αυτός προσευχόταν διαρκώς στον θεό και ευχαριστούσε τους δημίους του, διότι με το μαρτύριό του κερδίζει την αιώνια ζωή. Οι δήμιοι του Χαραλάμπους Πορφύριος και Βάπτος, έμειναν έκθαμβοι απο την αντοχή του κατά τα βασανιστήρια που εμφανώς συνιστούσε θαύμα και πίστεψαν αμέσως στον Χριστό. Η ομολογία τους στην χριστιανική πίστη, επέσυρε αμέσως τον αποκεφαλισμό τους. Η ηθική δύναμη που εξασκούσε ωστόσο ο Χαράλαμπος εξαγρίωσε τον Λουκιανό, που αποπειράθηκε να χτυπήσει ο ίδιος με τα χέρια του τον άγιο. Όμως συνέβη το εξής εκπληκτικό. Τα χέρια του Λουκιανού που προέβη στο λάκτισμα του αγίου, κόπηκαν απο τους αγκώνες και έμειναν κρεμασμένα στο σώμα του Χαραλάμπους. Τις σκηνές αυτές έκθαμβος παρακολουθούσε και ο ηγεμόνας της γεωγραφικής περιφέρειας, που έχοντας αφηνιάσει απο την δύναμη του αγίου, τον έφτυσε στο πρόσωπο. Και πάλι όμως η θεία δύναμη θαυματουργήσε

και τιμώρησε την ηθική ασχήμια του ρωμαίου ηγεμόνα. Το πρόσωπό του αφότου έφτυσε τον άγιο, γύρισε πρός τα πίσω !!! Το συγκεκριμένο θαύμα το είδαν και τρεις γυναίκες που παρίσταντο και η μαρτυρία τους λειτούργησε καταλυτικά, στο να πείσουν τους κατοίκους της περιοχής για την αληθινή δύναμη του Χριστού.



Και όλος ο λαός της Μαγνησίας, υπεκλήθη στον άγιο Χαράλαμπο, παρακαλώντας τον να θεραπεύσει τους βλάσφημους ηγεμόνες που επιχείρησαν να τον βασανίσουν. Ο Χαράλαμπος με την σεμνότητα και την πραότητα που διεκρίνετο, προσευχήθηκε στον μεγαλοδύναμο θεό, να συγχωρήσει τους ρωμαίους διοικητές και να τους αποθεραπεύσει παράλληλα. Πράγμα το οποίο και έγινε. Τα αλλεπάλληλα θαύματα είχαν πείσει τόσο τον έπαρχο, όσο και τον ηγεμόνα να παύσουν τους διωγμούς εναντίων των Χριστιανών. Ελευθέρωσαν έτσι όσους κρατούνταν και έστειλαν απεσταλμένους τους στην Ρώμη, για να λάβουν οδηγίες απο τον αυτοκράτορα για την περαιτέρω στάση τους. Ο Σεβήρος όμως με την αυτοκρατορική αλαζονεία που τον διακατείχε, εξανέστη στη σκέψη ότι ένας ιερέας είχε θαυματουργικές ικανότητες και έπειθε με την παρουσία του, τους πληθυσμούς στην περιοχή του, να ασπαστούν τον χριστιανισμό. Ευθύς έδωσε οδηγίες να μεταφέρουν τον Χαράλαμπο στη Ρώμη, με καρφιά στην πλάτη και αφού πρωτίστως τον σύρουν απο την Μαγνησία έως την Αντιόχεια. Η μαρτυρική πορεία του αγίου συνεχίστηκε για 15 στάδια και εν συνεχεία για να τον περιγελάσουν τον έβαλαν επάνω σε ένα άλογο, με τα καρφιά πάντα χωμένα βαθιά στην πλάτη του. Όμως με την θεία

παρέμβαση το άλογο μίλησε και είπε «Τρισκατάρατοι υπηρέτες του διαβόλου, δεν βλέπετε πως είναι ο Θεός με αυτόν τον άνθρωπο; Λύστε τον για να λυθείτε και σείς απο τα αόρατα δεσμά». Και έτσι φοβούμενοι οι ρωμαίοι στρατιώτες, έβγαλαν τα δεσμά του αγίου. Σαν έφτασε ο άγιος στην Ρώμη, ο Σεβήρος έδωσε εντολή να τον σουβλίσουν στο στήθος και να τον καίνε μέχρι να αφήσει την τελευταία του πνοή. Παρόλο το σούβλισμα και το κάψιμο όμως μέχρι που έσβησε η φωτιά, ο άγιος Χαράλαμπος με την θεία παρέμβαση έμεινε αλώβητος στα βασανιστήρια.

Οργισμένος τότε ο Σεβήρος πρόσταξε να του πάνε τον Χαράλαμπο μπροστά του. Με ηθικό άκαμπο ο άγιος απάντησε στα ερωτήματα του Σεβήρου, λέγοντας πως είναι 113 ετών και πως πιστεύει μόνο στον παντοδύναμο θεό. Ο ρωμαίος αυτοκράτορας τον ρώτησε τότε ειρωνικά αν μπορεί να ανασταίνει νεκρούς. Και ο Χαράλαμπος αποκρίθηκε πως μόνον ο Χριστός είχε αυτή την δύναμη. Έφερε τότε ο Σεβήρος μπροστά στον Χαράλαμπο έναν δαιμονισμένο που για 36 χρόνια στη ζωή του, βασανίζονταν απο το πνεύμα του σατανά. Ο σατανάς τότε μίλησε στον Χαράλαμπο και του είπε «είσαι δούλος του Χριστού μη με βασανίσεις πολύ, μπήκα σ' αυτόν τον άνθρωπο επειδή είχε κλέψει κάποιον γείτονά του και είχε σκοτώσει τον κληρονόμο του». Ο άγιος αμέσως απελευθέρωσε τον άνθρωπο απο τα δεσμά του διαβόλου, αφήνοντας και πάλι έκθαμβο τον Σεβήρο. Ο αυτοκράτορας θέλησε και πάλι να δοκιμάσει την δύναμη του Χαράλαμπος και του ζήτησε να αναστήσει κάποιον που είχε πεθάνει πρόσφατα. Ο άγιος με το βαθύτατο θρησκευτικό του συναίσθημα προσευχήθη στην θεία δύναμη και ο νεκρός ανεστήθη. Το θαύμα προκάλεσε την οργή του έπαρχου Κρίσπου, που χαρακτήρισε τον άγιο μάγο και ζήτησε απο τον Σεβήρο να τον θανατώσει. Αξίωσαν και πάλι απο τον Χαράλαμπο να κάνει θυσίες στα είδωλα για να σώσει την ζωή του. Ο ευλαβής Χαράλαμπος όμως όπως πάντα, έμενε ακλόνητος στη πίστη του και απέρριψε τις προτάσεις τους. Έδωσε τότε διαταγή ο αυτοκράτορας να σπάσουν το σαγόνι του αγίου και να του κάψουν το πρόσωπο. Πάραυτα η φωτιά προσπέρασε το πρόσωπο του Χαράλαμπος και εστράφη στα δικά τους πρόσωπα. Ο Σεβήρος και ο Κρίσπος αφήνιασαν απο την οργή τους και άρχισαν να βλασφημούν την θεία δύναμη. Έγινε όμως αμέσως σεισμός και τα σώματά τους αιωρούνταν στον αέρα. Αναγνωρίζοντας τότε την ασέβειά τους, παρακάλεσαν τον Χαράλαμπο να τους συγχωρήσει, αλλά και να τους προστρέξει ακόμα. Και εμφανίστηκε ακόμη και η κόρη του αυτοκράτορα Γαλήνη, που με ευλάβεια ζήτησε απο τον άγιο Χαράλαμπο, να συγχωρήσει τον πατέρα της και τον Κρίσπο, να πιστέψουν αυτοί στο Θεό και να τους επαναφέρει στο έδαφος. Ο άγιος για μιαν ακόμα φορά προσευχήθηκε στη θεία δύναμη και αφού τους επανέφερε στο έδαφος, τον απελευθέρωσαν. Έχοντας ευγενή ψυχικά χαρίσματα και καλωσύνη, η Γαλήνη ασπάστηκε αμέσως τον χριστιανισμό.



Μετά απο αυτό δεν είχε όρια η οργή του Σεβήρου, που οδήγησε τον Χαράλαμπο στο σπίτι μιας πόρνης για να τον χλευάσει ηθικά. Με το που εισήλθε ο άγιος στο σπίτι της πόρνης, ακούμπησε σε έναν στύλο και αυτός έβγαλε βλαστούς και κλαδιά. Η πόρνη αναγνωρίζοντας τις θείες δυνατότητες του Χαράλαμπου, τον παρεκάλεσε να φύγει απο το σπίτι της, διότι δεν ήταν άξια να έχει έναν τέτοιον επισκέπτη. Και ο άγιος την προέτρεψε να πιστέψει στον μεγαλοδύναμο Θεό, που με την φιλευσπλαχνία του, τα συγχωρεί όλα. Την άλλη ημέρα η πόρνη μετανοημένη κάλεσε όλους τους περίοικούς της και όλοι μαζί προσκύνησαν τον Θεό. Μαθαίνοντας τι είχε συμβεί ο Σεβήρος, εξοργίστηκε ξανά και ο έπαρχος τον συνεμβού-λευσε να αποκεφαλίσουν τον Χαράλαμπο, για να λάβει επι τέλους τέρμα, η θαυματουργική παρουσία του. Και ενώ τον οδηγούσαν στον τόπο του μαρτυρίου, ο Χαράλαμπος προσεύχο-νταν διαρκώς. Εμφανίστηκαν όμως μπροστά στον άγιο τότε αρκετοί άγγελοι και ο Θεός, που τον ρώτησε τι δώρο θα επιθυμούσε να του προσφέρει. Ο Χαράλαμπος όμως με την υποδειγματική σεμνότητά του απάντησε, πως το μεγαλύτερο δώρο το είχε ήδη λάβει απο την θεία δύναμη, να αξιωθεί δηλαδή να αντικρύσει τον μεγαλοδύναμο Θεό και το μόνο που ζήτησε ήταν «σε όποιον τόπο τον τιμούσαν, να μην υπάρχουν αρρώστιες, πόλεμοι, πείνες, κακουχίες. Η Θεία δύναμη αποκρίθηκε πως θα πραγματοποιηθεί το θέλημά του και ο άγιος Χαράλαμπος παρέδωκε το πνεύμα, πριν ο δήμιος τον αποκεφαλίσει. Η ευλαβική Γαλήνη διαφύλαξε το λείψανο του αγίου Χαραλάμπους, το απέθεσε σε ένα

χρυσό μπαούλο με μύρο και αρώματα και κατόπιν το ενταφίασε. Ενώ μέχρι το τέλος της ζωής της, έμεινε αυστηρά προσηλωμένη στην θεία δύναμη. Η ορθόδοξη εκκλησία μας, τιμά την μνήμη του αγίου Χαραλάμπους στις 10 Φεβρουαρίου κάθε χρόνο. Την ίδια μέρα δε τιμούνται παράλληλα οι άγιες τρεις γυναίκες και οι δήμιό του, άγιοι Πορφύριος και Βάπτος.

Στα πανέμορφα Ιλίσια λοιπόν, που πάντα με την καλαισθησία, την αστική τους πρωτοπορία και την αριστοκρατικότητά τους, υπήρξαν σηματορός κοινωνικής ευημερίας και πολιτισμού – με κορυφαίες προσωπικότητες των γραμμάτων και του πολιτισμού μας, να τα έχουν επιλέξει ως τρόπο κατοικία τους – συνέρρευσε με δυνατό παλμό και ηθική ένταση ο λαός των Αθηνών, για να τιμήσει την περίσεπτη φυσιογνωμία της ορθοδοξίας μας, τον Άγιο Χαραλάμπε. Του πανηγυρικού εσπερινού χοροστάτησε ο σεπτός Επίσκοπος Αβύδου και καθηγητής της Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών κ.κ. Κύριλλος, συνεπικουρούμενος από τον ευλαβή Αρχιμανδρίτη του ναού κ-ο Γεώργιο Σακούρ και τους ευσεβείς ιερείς κ.κ. Ραλλιά Χρήστο και Φώτιο Τσάμη, αλλά και από άλλους ιερείς που προσήλθαν για να τιμήσουν την μνήμη του σεπτού γέροντα της ορθοδοξίας μας. Με το πέρας του Εσπερινού, ο ευλαβής Επίσκοπος κ.κ. Κύριλλος, αφού πρωτίστως διεβίβασε το ευγενές μήνυμα του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερωνύμου, για τον εορτή του Αγίου Χαραλάμπους, ανέπτυξε σε αδρές γραμμές, τον συμβολισμό της ημέρας για την ορθοδοξία, αλλά και του διαχρονικού μηνύματος χριστιανικής αρετής, που εκπέμπει ανά τους αιώνες, η ζωή του άχραντου Αγίου μας. Παράλληλα ευχήθηκε ολόθερμα στο χριστεπώνυμο πλήθος Χρόνια Πολλά και η χάρις και η ευλογία του ιερού Χαραλάμπους, να σκέπει την ζωή του. Και ο σεπτός και εύκρατος πνευματικά και ηθικά βίος του Γέροντος της Ορθοδοξίας μας, να αποτελεί ηθικά σηματορός, για την ζωή κάθε ανθρώπου. Εν συνεχεία ο προϊστάμενος του ναού ευσεβής Αρχιμανδρίτης κ.κ. Γεώργιος Σακούρ, ευχαρίστησε τους ευγενείς εθελοντές, τις κυρίες του φιλοπτώχου ταμείου και το ενοριακό συμβούλιο, για την πολυμερή προσφορά τους, στην άψογη διοργάνωση της πανηγύρεως.

Παραθέτουμε το Απολυτίκιο του Αγίου Χαραλάμπους :

Ὡς στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καί λύχνος αἰφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ, διό ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κείμενο - Φωτογραφίες: Πάνος Ν. Αβραμόπουλος